26. bemærker, at Tyrkiet og EU står over for de samme udfordringer med hensyn til energiforsyning; understreger betydningen af projektet med Nabucco-rørledningen for EU's energiforsyningssikkerhed og opfordrer derfor Tyrkiet til at tage initiativ til hurtigt at gennemføre den mellemstatslige aftale om Nabucco-rørledningen; understreger nødvendigheden af at fastlægge en fælles ekstern energistrategi og indlede forhandlinger om energikapitlet med henblik på at opnå et tættere samarbejde på det energipolitiske område; opfordrer indtrængende Tyrkiet til at ratificere ændringen af energichartertraktatens handelsrelaterede bestemmelser og ansporer Tyrkiet til at investere i sine vedvarende energikilder, der har et enormt potentiale;

27. noterer sig, at de tilbagevendende visumproblemer under GATS 4 i væsentlig grad begrænser tyrkiske forretningsfolks og lastbilchaufførers indrejse i EU; henviser til EU-Domstolens gentagne afgørelser inden for dette område og opfordrer Kommissionen til at sikre, at medlemsstaterne overholder disse afgørelser; opfordrer Kommissionen og Rådet til at genbehandle visumprocedurerne med henblik på at fjerne handelshindringerne;

28. finder det beklageligt, at den lovgivning, der skal sikre fuld respekt for fagforeningsrettigheder i overensstemmelse med EU-standarder og de relevante ILO-konventioner, endnu ikke er blevet færdiggjort, især hvad angår foreningsfriheden og retten til kollektive overenskomster samt strejkeretten;

29. opfordrer indtrængende Tyrkiet til ikke at praktisere forskelsbehandling over for udenlandske virksomheder ved at give tyrkiske bydende en prisfordel på 15 % i forbindelse med offentlige indkøb; opfordrer Tyrkiet til at tilslutte sig aftalen om offentlige indkøb (GPA) under WTO;

30. understreger, at forfalskede produkter, heriblandt lægemiddelprodukter og kosmetiske produkter, er et problem for handelsforbindelserne mellem EU og Tyrkiet, og at de gør det sværere for Tyrkiet at tiltrække direkte udenlandske investeringer; tilskynder Tyrkiet til effektivt at håndhæve den nye lov om intellektuelle ejendomsrettigheder for at fremme handelsforbindelserne med EU; understreger behovet for at skabe bedre ligevægt mellem internationale immaterialretlige krav og det indenlandske behov for økonomisk udvikling ved udformningen af et immaterialretligt regelsæt;

31. bemærker, at SMV'er udgør 99 % af Tyrkiets virksomheder og tegner sig for 70 % af beskæftigelsen i Tyrkiet; opfordrer Tyrkiet til at forbedre SMV'ernes adgang til finansiering; glæder sig over Tyrkiets niende udviklingsplan, som har fokus på investeringer i forskning og udvikling, hvilket er afgørende for at øge SMV'ernes konkurrenceevne;

32. hilser med tilfredshed udfaldet af folkeafstemningen om en forfatningsreform;

33. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og Tyrkiets regering.

EU-lovgivning til bevarelse af biodiversitet

P7_TA(2010)0325

Europa-Parlamentets beslutning af 21. september 2010 om gennemførelsen af EU-lovgivning til bevarelse af biodiversitet (2009/2108(INI))

(2012/C 50 E/03)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til Kommissionens meddelelse om stop for tab af biodiversitet inden 2010 - og fremover: Opretholdelse af økosystemfunktioner til gavn for menneskeheden (KOM(2006)0216),

— der henviser til Kommissionens meddelelse om midtvejsevalueringen af gennemførelsen af EU's handlingsplan for biodiversitet (KOM(2008)0864),

Tirsdag den 21. september 2010

— der henviser til Kommissionens meddelelse om mulighederne for en EU-strategi og mål for biodiversitet for tiden efter 2010 (KOM(2010)0004),

— der henviser til Kommissionens rapport om bevaringsstatus for naturtyper og arter, i medfør af habitatdirektivets artikel 17, (KOM(2009)0358),

— der henviser til Rådets direktiv 79/409/EØF af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle [1] (fugledirektivet) og til sin beslutning af 17. januar 2001 [2] om gennemførelse af Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter [3] (habitatdirektivet),

— der henviser til Rådets (miljø) konklusioner af 25. juni 2009 om midtvejsevalueringen af gennemførelsen af EU's handlingsplan for biodiversitet og en EU-strategi for invasive ikke-hjemmehørende arter,

— der henviser til Rådets uformelle samling den 26.-27. januar 2010 i Madrid, hvor de såkaldte Cibeles-prioriteter vedtoges, og Rådets (miljø) konklusioner af 15. marts 2010 om biodiversitet i tiden efter 2010 - vision og mål i EU og globalt og den internationale ABS-ordning (adgang til genetiske ressourcer samt deling af fordele),

— der henviser til Det Europæiske Råds konklusioner af 25.-26. marts 2010, særlig punkt 14,

— der henviser til sin beslutning af 22. maj 2007 om stop for tab af biodiversitet inden 2010 [4],

— der henviser til det europæiske topmøde i Göteborg i 2001, hvor det vedtoges at standse forringelsen af biodiversiteten inden 2010 som led i strategien for bæredygtig udvikling,

— der henviser til undersøgelsen af de økonomiske aspekter af økosystemer og biodiversitet (TEEB) (http://www.teebweb.org),

— der henviser til Kommissionens meddelelse om en EU-strategi for invasive arter (KOM(2008)0789),

— der henviser til EU's blåbog om en integreret EU-havpolitik (KOM(2007)0575 og SEK(2007)1278) og de igangværende forberedelser af reformen af den fælles fiskeripolitik,

— der henviser til foranstaltningerne med henblik på bedre bevarelse af natur og biodiversitet som en del af sundhedstjekket af den fælles landbrugspolitik samt de muligheder, der ligger i den reform af den fælles landbrugspolitik, som drøftes i øjeblikket,

— der henviser til de uafhængige eksperters kommentarer i undersøgelsen af gennemførelsen af Rådets habitatdirektiv på nationalt niveau (PE 410.698), temaafdeling C, 2009, navnlig for så vidt angår den manglende evaluering af alternativer til og kumulative virkninger af projekter, den utilstrækkelige forvaltning af lokaliteterne og, når der er truffet kompensationsforanstaltninger, den manglende kontrol af sådanne foranstaltninger og det forhold, at de, såfremt de overhovedet gennemføres, gennemføres for sent,

— der henviser til, at De Forenede Nationer har udråbt 2010 til biodiversitetsår,

— der henviser til resultaterne af femtende partskonference (COP15) under konventionen om international handel med udryddelsestruede vilde dyr og planter (CITES), som afholdtes i Doha (Qatar) den 13.-25. marts 2010,

— der henviser til den kommende femte partskonference, der fungerer som møde mellem parterne i Cartagena-protokollen om biosikkerhed (COP-MOP5), og partskonferencen (COP10) under FN's biodiversitetskonvention (CBD),

---

[1] EFT L 103 af 25.4.1979, s. 1. Direktivet ændret ved direktiv 2006/105/EF (EUT L 363 af 20.12.2006, s. 368).
[2] EFT C 262 af 18.9.2001, s. 132.
[3] EUT L 206 af 22.7.1992, s. 7. Direktivet ændret ved direktiv 2006/105/EF.
[4] EUT C 102 E af 24.4.2008, s. 117.

— der henviser til EEA-rapport nr. 4/2009 »Progress towards the European 2010 biodiversity target«, navnlig bilaget vedrørende »SEBI 2010 Biodiversity indicator«,

— der henviser til Kommissionens vejledende dokument »Guidelines for the establishment of the Natura 2000 network in the marine environment - Application of the Habitats and Birds Directives« (maj 2007),

— der henviser til Europa 2020-strategien,

— der henviser til FN's tredje »Global Biodiversity Outlook«-rapport,

— der henviser til forretningsordenens artikel 48,

— der henviser til betænkning fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevaresikkerhed og udtalelse fra Fiskeriudvalget og Udvalget for Andragender (A7-0241/2010),

A. der påpeger, at EU's lovgivning bør have indvirkning på biodiversiteten, sådan som det var tilfældet med vandrammedirektivet (2000/60/EF) og havstrategirammedirektivet (2008/56/EF),

B. der henviser til, at det klart fremgår af Kommissionens meddelelser, at EU ikke har opfyldt sit biodiversitetsmål for 2010,

C. der henviser til, at det fremgår af sundhedstjekket af arter og naturtyper, der er beskyttet i henhold til habitatdirektivet, at de fleste arter og naturtyper har en ugunstig bevaringsstatus, at udryddelsesraten er foruroligende høj - ifølge nogle skøn er artsrigdommen reduceret med 30 % over de sidste 40 år - og at der ikke er noget tegn på, at årsagerne til det voldsomme tab af biodiversitet er i tilbagegang, samt henviser til, at naturtyper og arter af EU-betydning potentielt er truet af menneskeskabte klimaændringer; der endvidere påpeger, at der ifølge videnskaben stadig findes mange uregistrerede arter, hvilket gør det umuligt at måle det fulde omfang af biodiversitetstabet,

D. der henviser til, at flere faktorer har hindret EU i at opfylde sit 2010-mål, såsom manglende erkendelse og modarbejdelse af drivkræfterne bag faldet i biodiversitet, ufuldstændig gennemførelse af lovgivning, ufuldstændig og dårlig integrering i sektorpolitikker, utilstrækkelig videnskabelig knowhow og manglende data, manglende politisk vilje, utilstrækkelige støttemidler, mangel på supplerende effektivitetsstyrede instrumenter til løsning af specifikke problemer som invasive ikke-hjemmehørende arter,

E. der henviser til, at biodiversiteten er verdens naturkapital og som sådan en afgørende forudsætning for menneskelivets eksistens på Jorden og for samfundenes trivsel, såvel direkte som indirekte i kraft af de økosystemtjenester, den yder, samt at biodiversitet spiller en central rolle i den globale kamp mod sult og for fødevaresikkerhed, og at bevarelse og bæredygtig anvendelse af biodiversitet er en af forudsætningerne for at kunne afbøde og tilpasse sig til klimaændringerne,

F. der henviser til, at biodiversitet er det uerstattelige grundlag for menneskehedens udvikling, og at tabet heraf samt af den naturarv, den er knyttet sammen med, skaber uligevægt og forårsager mærkbare økonomiske og velfærdsmæssige tab af samme størrelsesorden som omkostningerne ved en manglende indsats mod klimaændringer,

G. der henviser til, at undersøgelsen om de økonomiske aspekter ved økosystemer og biodiversitet (The Economics of Ecosystems and Biodiversity, TEEB) også bekræfter, at tabet af biodiversitet forårsager mærkbare økonomiske og velfærdsmæssige tab,

H. der henviser til, at det af en aktuel Eurobarometer-undersøgelse fremgår, at EU-borgerne ikke har noget særlig stort kendskab til begrebet biodiversitet og følgerne af tab af biodiversitet,

I. der henviser til, at arters forsvinden kan medføre brud på fødekæden, der er en forudsætning for overlevelsen af andre dyre- og plantearter, som er af afgørende betydning for fødevareproduktionen, tilpasningen til klimaændringerne, modstandsdygtigheden over for eksterne påvirkninger og bevarelsen af genetiske værdier,

Tirsdag den 21. september 2010

Generelt

1. konstaterer med stærk foruroligelse, at det menneskebestemte tab af biodiversitet foregår i et meget højt tempo, og at vi, hvis det fortsætter som i de seneste årtier, vil stå tilbage med en stærkt forarmet og uopretteligt beskadiget natur i 2050; understreger, at fungerende økosystemer er en forudsætning for vores egen eksistens;

2. påpeger, at biodiversitet er den vigtigste indikator for en god miljøtilstand;

3. er klar over, at det ikke blot moralsk set, men også ud fra et økologisk og økonomisk synspunkt er uacceptabelt ikke at standse tab af biodiversitet, eftersom vi dermed berøver kommende generationer en rig og naturlig biodiversitets økosystemtjenester og velfærdsfordele; opfordrer derfor Kommissionen og medlemsstaterne til at forbedre styringen og harmoniseringen af biodiversitetsindsatsen såvel internt som eksternt;

4. er endvidere klar over, at en vellykket indsats på de tre problemområder fødevaresikkerhed, biodiversitetstab og klimaændringer forudsætter en sammenhængende tilgang og en fremtidig EU-strategi for biodiversitet, som er fuldt ud integreret med strategierne for henholdsvis bekæmpelse af fattigdom og sult samt modvirkning af og tilpasning til klimaændringerne;

5. anerkender, at ngo'er har en vigtig rolle at spille for beskyttelsen af biodiversiteten, både som bidragydere til beslutningsprocessen og som aktører »i marken« samt via deres indsats for at højne offentlighedens bevidsthed;

6. understreger, at det ifølge igangværende undersøgelser, som f.eks. TEEB-undersøgelsen, vurderes, at det velfærdsmæssige tab som følge af tabet af biodiversitet i øjeblikket beløber sig til ca. 50 mia. EUR pr. år (lige under 1 % af BNP) og formodes at stige til 14 bio. EUR eller 7 % af det vurderede BNP pr. år i 2050;

7. erklærer sig ikke desto mindre enig med TEEB-undersøgelsen i, at måling af biodiversitetens økonomiske værdi har visse metodologiske begrænsninger og ikke bør overskygge de aspekter vedrørende etik og hensynet til de kommende generationer, som er knyttet til bevarelsen af biodiversiteten;

8. er dybt bekymret over den manglende bevidsthed om, at det haster med at standse tabet af biodiversitet, som præger den internationale politiske dagsorden;

EU og den globale biodiversitet

9. beklager dybt, at EU's mål om at standse forringelsen af biodiversiteten inden 2010, der fastsattes på det europæiske topmøde i Göteborg i 2001, ikke er blevet opfyldt, og deler den bekymring, som mange andragere har udtrykt over for Europa-Parlamentet;

10. glæder sig over Kommissionens meddelelse om »mulighederne for en EU-vision og mål for biodiversitet for tiden efter 2010«;

11. glæder sig også over konklusionerne fra Rådets (miljø) samling den 15. marts 2010, bl.a. om det nye overordnede mål at standse tabet af biodiversitet og nedbrydelsen af økosystemtjenester i EU inden udgangen af 2020 og så vidt muligt genetablere disse med forbehold af de naturlige ændringer i biodiversiteten, samt over konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde den 25.-26. marts 2010, i henhold til hvilke det haster med at vende den fortsatte tendens med tab af biodiversitet og forringelse af økosystemet;

12. mener, at en standsning af tabet af biodiversitet er den absolut mindste ambition, der skal opfyldes inden 2020;

13. henleder opmærksomheden på de værdifulde initiativer til genoprettelse af biodiversiteten og økosystemtjenesterne, der allerede er i gang, og mener, at sådanne genoprettelsesaktiviteter også skal indgå i det overordnede mål for 2020;

14. mener, at det i tilfælde af manglende data er nødvendigt med en indgående analyse af de miljømæssige, økonomiske og sociale konsekvenser;

15. er i betragtning af biodiversitetens og økosystemtjenesternes globale karakter og disses afgørende betydning for overordnede mål som bæredygtig udvikling, mindskelse af fattigdom og sult og forbedring af sundhed og menneskers velfærd overbevist om, at EU's kommende strategi også bør intensivere EU's internationale bestræbelser på at standse tabet af biodiversitet, da bl.a. TEEB-undersøgelsen har givet tilstrækkelige beviser for, at dette er både omkostningseffektivt og muligt, og dermed bidrage mere effektivt til 2015-udviklingsmålene;

16. understreger endvidere, at der som led i en politik til beskyttelse og forbedring af biodiversiteten er behov for en fælles EU-politik til løsning af problemet med invasive ikke-hjemmehørende arter, og påpeger den særlig snævre forbindelse mellem transportkorridorer og massiv indførelse af ikke-hjemmehørende arter;

Natura 2000

17. erkender, at en fuldstændig og korrekt gennemførelse af Natura 2000-lovgivningen spiller en vigtig rolle for opfyldelsen af EU's målsætninger for biodiversitet, klimaændringer og bæredygtig udvikling; finder det i denne henseende afgørende ved gennemførelsen af Natura 2000, at samarbejdet med brugerne af jorden øges betydeligt og intensiveres positivt; understreger, at Natura 2000-foranstaltningerne allerede har givet bemærkelsesværdige resultater;

18. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til fuldt ud at gennemføre habitatdirektivets artikel 6;

19. nærer fortsat en vis bekymring for en fuld og omhyggelig gennemførelse af Natura 2000-lovgivningen til trods for de positive og håndgribelige resultater, visse medlemsstater har opnået for flere arters bevarelsesstatus; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at prioritere gennemførelsen af Natura 2000 højere;

20. glæder sig over, at Natura 2000-netværket repræsenterer 18 % af EU's område (til lands), og over de tidlige fremskridt i formuleringen af naturbeskyttelsesforanstaltninger eller forvaltningsplaner; beklager medlemsstaternes manglende overholdelse af de frister, der er fastsat i direktiverne, og opfordrer derfor medlemsstaterne til hurtigt at gribe ind for at sikre, at fugle- og habitatdirektivet gennemføres fuldt ud;

21. er bekymret over de manglende fremskridt med etableringen af Natura 2000-netværket i havmiljøet og opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremskynde de nødvendige procedurer;

22. opfordrer Kommissionen til at vedtage en model for havbeskyttelsesområder, der gør det muligt at forene miljøbeskyttelse med bæredygtigt fiskeri; opfordrer den til regelmæssigt at aflægge rapport dels om medlemsstaternes fremskridt med gennemførelsen af habitat- og fugledirektiverne i national ret, især etableringen af Natura 2000-netværket i havmiljøet, eftersom mindre end 10 % af de nuværende beskyttede områder er havområder, og dels om medlemsstaternes indberetnings- og tilsynsforpligtelser;

23. bemærker, at EU-lovgivningen om biodiversitet ikke yder havdyr og havhabitater samme grad af beskyttelse som landdyr og habitater på land, og opfordrer derfor Kommissionen til at foretage en vurdering af lovgivningens svagheder og gennemførelsen heraf, og til at skabe havbeskyttelsesområder, hvor økonomiske aktiviteter, herunder fiskeri, er genstand for intensiv økosystembaseret forvaltning;

24. bemærker endvidere, at de forskellige konventioner for de regionale farvande omkring EU, såsom Ospar, Helcom og Barcelona, udgør en vigtig ramme om beskyttelsen af havøkosystemer;

25. mener, at medlemsstaterne skal kunne iværksætte initiativer til beskyttelse af havets biodiversitet, der er mere vidtgående end de tiltag, der kræves i EU-retten;

26. minder om, at etableringen af et sammenhængende NATURA 2000-netværk kræver bevarelse af de elementer i landskabet, der er af afgørende betydning for vilde dyr og planter; opfordrer derfor Kommissionen og medlemsstaterne til at involvere sig aktivt i vedligeholdelse og udvikling af sammenkoblingen af beskyttede områder, uanset om de ligger til lands eller til vands, samt af landbrugsområder af høj naturværdi;

27. støtter Det Europæiske Miljøagenturs kommentarer, hvoraf fremgår, at »at bevaringsstatussen for arter og levesteder, som er beskyttet under EU-habitatdirektivet, giver anledning til bekymring«, og at man ikke skal »fokusere alle vores bestræbelser på at bevare øer af biodiversitet, mens vi mister naturen alle andre steder«, da dette afspejler de synspunkter, der meget ofte udtrykkes af EU-borgerne i deres andragender til Europa-Parlamentet;

28. minder Kommissionen og medlemsstaterne om, at havstrategidirektivet ikke begrænser anvendelsen af havbeskyttelsesområder til Natura 2000, og anmoder derfor medlemsstaterne og Kommissionen om at tage alle havbeskyttelsesområder i betragtning og knytte forbindelser imellem dem, inklusive områder, der er beskyttede i henhold til de regionale havkonventioner, med det formål at skabe et sammenhængende og omfattende netværk;

29. noterer sig, at det er nødvendigt at sikre en vis subsidaritet i EU's miljølovgivning, men er bekymret for, at denne grad af fleksibilitet kan føre til misbrug fra medlemsstaternes side, når de gennemfører lovgivningen; beklager de iøjnefaldende forskelle mellem medlemsstaterne, hvad angår f.eks. Natura 2000-områders eksterne virkning, gruppefritagelser for igangværende aktiviteter eller anvendelsen af forsigtighedsprincippet; opfordrer til i tilfælde af sådanne iøjnefaldende forskelle at undersøge, om ikke de pågældende medlemsstater anvender reglerne på en måde, der vanskeliggør en effektiv opnåelse af de opstillede biodiversitetsmål;

30. opfordrer på baggrund af disse forskelle medlemsstaterne imellem Kommissionen til at sørge for yderligere afklaring omkring direktiver eller vejledning, hvor der er behov herfor, og for at denne afklaring eller vejledning ideelt set er baseret på og/eller belyst ved bedste praksis;

31. understreger vigtigheden at anvende forsigtighedsprincippet på natur af betydning for biodiversiteten i overensstemmelse med Domstolens afgørelser;

32. opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at miljøkonsekvensundersøgelser og strategiske miljøvurderinger har en tilstrækkelig god kvalitet, når det gælder biodiversitet, til at garantere en korrekt gennemførelse af Natura 2000-lovgivningen;

33. opfordrer til, at direktivet om vurdering af virkninger på miljøet (VVM-direktivet) styrkes, og dets formål fortolkes meget strengere for at gøre det muligt at undgå et nettotab og om muligt opnå en forøgelse af biodiversiteten, samt at indføre specifikke krav til den løbende overvågning af projekters indvirkning på biodiversiteten og afbødningsforanstaltningernes effektivitet, med passende bestemmelser vedrørende adgang til disse oplysninger og håndhævelse;

34. tror på, at bedre tværnationalt samarbejde, kan have betydelige fordele i forhold til at opfylde Natura 2000-målene;

35. er desuden bekymret over manglen på tværnationalt samarbejde, som kan betyde, at identiske områder behandles forskelligt, og understreger det praktiske i at udnytte de eksisterende instrumenter, såsom den europæiske gruppe for territorialt samarbejde (EGTS), som en retlig foranstaltning;

36. opfordrer indtrængende Kommissionen til i sin kommende strategi for biodiversitet og i Natura 2000-sammenhæng i højere grad at fokusere på økosystemtjenester, samtidig med at den bygger videre på og øger bestræbelserne på at opnå gunstig bevaringsstatus for plante- og dyrearter og deres habitater;

Integrering i andre politikområder

37. er overbevist om, at Natura 2000-netværket til lands og til vands ikke er det eneste EU-instrument til bevarelse af biodiversiteten, men at der er behov for en mere integrerende tilgang, for at EU's biodiversitetspolitik kan lykkes;

38. opfordrer derfor Kommissionen til at sørge for på en gensidigt forstærkende måde yderligere at integrere biodiversitet på andre EU-politikområder, f.eks. landbrug, skovbrug, fiskeri, regionalpolitik og samhørighed, transport, turisme, udviklingssamarbejde, forskning og innovation, og at styrke overensstemmelsen mellem EU's sektor- og budgetpolitik; understreger de store muligheder der er for at give biodiversiteten en højere prioritet, navnlig inden for den fælles landbrugspolitik, regionalpolitikken og den fælles fiskeripolitik;

39. fremhæver forbindelsen mellem vandforvaltning og biodiversitet som en nøglefaktor for opretholdelse af livet og en bæredygtig udvikling;

40. mener, at landbrugerne spiller en afgørende rolle i opfyldelsen af EU's biodiversitetsmål, og påpeger, at der i 1992 blev givet et indledende incitament til at integrere beskyttelsen af biodiversiteten i den fælles landbrugspolitik, og at reformen i 2003 efterfølgende har indført foranstaltninger som f.eks. krydsoverensstemmelse, enkeltbetaling pr. bedrift (frakobling) og udvikling af landdistrikterne, hvilket bidrager til biodiversiteten;

41. udtrykker imidlertid sin bekymring for EU's landmænds mulighed for at fortsætte med at producere fødevarer af høj kvalitet til konkurrencedygtige priser; mener, at landbrugsreformen burde belønne landmænd ordentligt for deres bestræbelser på at nå EU's biodiversitetsmål;

42. påpeger, at land- og skovbrugsrelaterede aktiviteter i Europa har bidraget væsentligt til den mangfoldighed af arter og biotoper og det varierede landbrugslandskab, som nu anses for at have behov for beskyttelse, og understreger derfor, at det på sigt kun er gennem land- og skovbrugsrelaterede aktiviteter at landbrugslandskabet og biodiversiteten kan bevares i EU;

43. glæder sig over de hidtidige forsøg på at integrere miljøhensyn som en integreret del i den fælles landbrugspolitik som f.eks. indførelsen af miljøvenlige landbrugsforanstaltninger og god landbrugs- og miljømæssig stand; opfordrer Kommissionen til benytte reformen af den fælles landbrugspolitik som en lejlighed til yderligere at forstærke denne tendens og arbejde i retning af fuldt bæredygtigt landbrug i EU, hvor hensynet til naturen er et ledende princip, bl.a. ved indførelse af godtgørelse for økotjenester eller levering af offentlige ydelser, herunder bæredygtigt landbrug i økologisk sårbare områder, såsom Natura 2000-områder, for at sikre, at bæredygtige landbrugsmetoder modtager støtte i fremtiden, at god praksis belønnes og fremmes i rimeligt omfang, og at landmændene, der udøver den, ikke stilles dårligt økonomisk eller på anden måde, således at der skabes betingelser for, at bedrifterne også vil være i stand til at bidrage til biodiversiteten i fremtiden;

44. opfordrer Kommissionen til at være mere opmærksom på, om alle EU-forordninger og -direktiver, som specielt har til formål at bevare biodiversiteten, overholdes;

45. konstaterer, at EU som led i sin landbrugspolitik har fastlagt krydsoverensstemmelsesregler, der sigter på bevarelse af biodiversitet, men at disse beklageligvis i mange tilfælde ikke gennemføres og kontrolleres ensartet på EU-plan;

46. er klar over, at arealanvendelsespolitik er et andet centralt element i bevarelsen af naturen, og opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til fortsat at forbedre integrationen af biodiversitetskrav i beslutningsprocesserne på lokalt og regionalt plan i spørgsmål vedrørende arealanvendelse og territorialpolitik, herunder i regional- og samhørighedspolitikken;

47. påpeger, at arealforvaltning og bevarelse af biodiversitet ikke er modsætninger, og at en integreret arealforvaltning tilvejebringer levesteder til fordel for artsrigdommen;

48. understreger betydningen af at standse og vende nedgangen i mangfoldigheden af dyrkede arter og sorter, som fører til erosion af de genetiske grundlag, som mennesker og dyrs ernæring afhænger af; understreger behovet for at fremme brugen af traditionelle landbrugsplantearter, som er specifikke for visse regioner;

49. opfordrer under hensyntagen til den økonomiske, sociale og miljømæssige værdi af landbrugs- og husdyrs genetiske mangfoldighed Kommissionen til at definere specifikke prioriterede mål for at standse tabet af genetisk mangfoldighed og tabet af hjemmehørende arter; opfordrer endvidere til at vedtage en definition af »hjemmehørende«/»ikke-hjemmehørende« arter og foranstaltningerne til deres bevarelse;

50. mener, at den fælles landbrugspolitik bør belønne landmænd, der leverer ekstra økosystemtjenester til bevaring af biodiversiteten, gennem en EU-finansieret supplerende direkte arealbetaling; gentager sin anmodning om bonuskrydsoverensstemmelse, hvor landbrugerne tildeles bonuspoint for foranstaltninger, der fremmer biodiversiteten, og træffes ud over de obligatoriske foranstaltninger, der følger af god landbrugs- og miljømæssig krydsoverensstemmelse;

51. konstaterer, at der inden for miljølovgivningen er opnået mange positive resultater som f.eks. indførelsen af integreret plantebeskyttelse og den nye EU-pesticidlovgivning, der fremmer en særlig plantebeskyttelse, som virker målrettet på skadedyr, men skåner nyttedyr;

52. glæder sig over den reform af den fælles fiskeripolitik, der i øjeblikket forberedes, og opfordrer Kommissionen til at integrere biodiversitetskriterier i sine fremtidige lovgivningsforslag; insisterer endvidere på, at der som et muligt alternativ til fiskeri bør udarbejdes modeller for bæredygtig akvakultur ud fra de retningslinjer, Kommissionen foreslår i sin meddelelse (KOM(2009)0162) om en bæredygtig fremtid for akvakultursektoren, og under hensyntagen til Europa-Parlamentets holdning i sin beslutning af 17. juli 2010;

53. fastslår, at de vigtigste redskaber til at nå biodiversitetsmålene for havmiljø ud over habitat- og fugledirektiverne består i vandrammedirektivet for kystfarvande og havstrategirammedirektivet for alle farvande;

54. mener, at reduktion af udsmid bør være et hovedmål for den fælles fiskeripolitik, og anmoder Kommissionen om at indkredse årsagerne til dette udsmid og udvikle specifikke løsninger for hver form for fiskeri, især gennem indførelsen af kvoter for flerartsfiskeri eller for biomasse ved hjælp af fiskeredskabernes selektivitet, såsom udbredelse af kvadratiske masker, og gennem arealforvaltning af bestandene;

55. mener, at de regionale fiskeriforvaltningsorganisationer er ansvarlige for forvaltningen af fiskeriet og garanter for ansvarligt fiskeri på åbent hav; anser det derfor for essentielt at styrke deres beføjelser, især hvad angår kontrol og afskrækkelsesforanstaltninger, og mener, at det først og fremmest påhviler de regionale fiskeriforvaltningsorganisationer at forvalte bestandene af visse havarter af kommerciel betydning og foreskrive anvendelsen af fangstattester;

56. understreger behovet for yderligere tiltag inden for integreret kystforvaltning og fysisk planlægning af havområder, da disse kan blive vigtige elementer i en deltagerorienteret økosystemtilgang, der sikrer bevaring og bæredygtig forvaltning af hav- og kystressourcer med respekt for de naturlige processer og økosystemets bæreevne;

57. understreger på baggrund af de betydelige fald i akvatisk biodiversitet og forringelse af ferskvandsøkosystemerne betydningen af at sikre fuld gennemførelse af vandrammedirektivet og understreger behovet for at se på tabet af biodiversitet under udarbejdelsen af vandområdeplanerne;

58. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at udforme deres skovbrugspolitik således, at der tages fuldt hensyn til skovenes funktion som en reserve for biodiversitet, til sikring mod erosion og som kilde til dannelse af ny muld, deres evne til kulstofbinding og deres luftrensende egenskaber samt som kilde til fritidsformål for vore borgere;

59. glæder sig over Kommissionens meddelelse om at håndtere udfordringerne i forhold til skovrydning og skovødelæggelse for at bekæmpe klimaændringer og tab af biodiversitet (KOM(2008)0645), som opfordrer til at standse det globale skovtab senest i 2030;

60. påpeger, at voksende efterspørgsel efter agrobrændstof og det dermed stadig mere intensive pres for at få øget produktionen heraf truer biodiversiteten, navnlig i udviklingslandene, i kraft af nedbrydelse og omlægning af levesteder og økosystemer, såsom bl.a. vådområder og skove;

61. understreger behovet for at øge budgetmidlerne til forskning inden for miljø og biodiversitet under det ottende rammeprogram i forhold til de enorme behov og udfordringer, der skal leves op til i forbindelse med såvel tab af biodiversitet som klimaændringer;

62. bemærker, at punkt 8 i Rådets konklusioner af 21. oktober 2009 opfordrer Kommissionen til at foretage en akut sektor-for-sektor-gennemgang af støtte, som har en negativ indvirkning på miljøet, og opfordrer Kommissionen til straks at handle på disse konklusioner for at undgå støtte til politikker, der har en negativ indvirkning på den europæiske biodiversitet;

63. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at udnytte den forberedende fase af udviklingen af det syvende miljøhandlingsprogram til at fremme og promovere debatten om biodiversitet i EU såvel som specifikke tiltag på området;

Biodiversitet og klimaændringer

64. understreger, at biodiversitet og modstandsdygtige økosystemer spiller en afgørende rolle for afbødningen af og tilpasningen til klimaændringerne, navnlig i betragtning af, at de terrestriske og marine økosystemer i øjeblikket absorberer omkring halvdelen af de menneskeskabte CO_2-udledninger;

65. glæder sig over den voksende støtte til foranstaltninger, der kan reducere påvirkninger fra klimaændringer, som biodiversiteten også kan drage nytte af, men som ikke bør få nogen negativ indvirkning på støttemidlerne til biodiversitet som sådanne;

66. opfordrer Kommissionen til at sikre, at foranstaltninger, der træffes for at afbøde klimaændringerne og tilpasse sig dem, ikke har negative virkninger på den marine og terrestriske biodiversitet;

67. understreger, at jordbunden spiller en afgørende rolle i opfyldelsen af EU's biodiversitetsmål; erkender, at jordforringelse primært har lokale og regionale årsager og virkninger, og at nærhedsprincippet derfor bør respekteres, opfordrer medlemsstaterne til at opfylde deres pligt til at garantere jordens kvalitet og holde jorden i god stand og opfordrer indtrængende de medlemsstater, der ikke har en lovgivning vedrørende jordbundsbeskyttelse til at påtage sig deres ansvar;

Økonomisk værdi af biodiversitet

68. understreger, at fiskeriet spiller en essentiel rolle i økonomisk og social henseende for kystudviklingen og i miljømæssig henseende for havøkosystemerne; mener, at den fælles fiskeripolitik ikke må forhindre, men tværtimod skal gøre medlemsstaternes efterlevelse af lovgivningen om biodiversitet lettere, især for så vidt angår etableringen af tilstrækkelige beskyttelsesforanstaltninger i Natura 2000-havområder;

69. erkender, at der er et betydeligt jobpotentiale forbundet med udviklingen af en bæredygtig økonomi og grøn infrastruktur, som i sig selv ville skabe lokale job (som ikke kan flyttes til tredjelande), hvilket således bidrager stærkt til EU's 2020-strategi;

70. er endvidere stærkt overbevist om, at ressourceeffektivitet, en bæredygtig økonomisk udvikling og bevarelse af naturen kan og bør gå hånd i hånd; henleder særlig opmærksomheden på udviklingen af øko- og landboturisme, hvor rekreation og bevaring er gensidigt forstærkende;

71. understreger betydningen af bevaring af biodiversitet i gennemførelsen af Europa 2020-strategien, ikke alene på grund af det beskæftigelsespotentiale, den kan generere, men også det bidrag, den yder til en effektiv og bæredygtig udnyttelse af ressourcerne; erkender, at et stigende niveau af råvareproduktion, handel og forbrug er en vigtig drivkraft bag tabet af biodiversitet, og opfordrer derfor Kommissionen og medlemsstaterne til at træffe foranstaltninger til at fremme og udvikle ressourceeffektivitet og politikker for bæredygtigt forbrug og bæredygtig produktion;

Tirsdag den 21. september 2010

Finansiering

72. konstaterer, at Kommissionen i 2004 skønnede, at de årlige udgifter til administration af Natura 2000-netværket ville beløbe sig til 6,1 mia. EUR; påpeger dog, at afkastet på investeringer i bevaring af biodiversitet ifølge undersøgelsen af de økonomiske aspekter ved økosystemer og biodiversitet (TEEB rapporten) bliver op til hundrede gange større;

73. beklager imidlertid, at der ikke er blevet stillet yderligere kilder til finansiering af gennemførelse af Natura 2000-direktiverne til rådighed fra Kommissionens side, og at der ikke foreligger nogen klar opdelt oversigt over, hvilke reelle beløb der hvert år afholdes til bevarelsen af biodiversiteten i EU, og insisterer på, at medlemsstaterne og Kommissionen må samarbejde om at skabe et klarere billede heraf;

74. mener, at EU bør tage et større ansvar for at beskytte naturværdier i Natura 2000-netværket, især når det gælder finansiering;

75. er tilfreds med, at udgifterne til LIFE+ er steget (+ 8 % i budgetforslaget for 2011), men understreger, at dette instrument fortsat kun udgør en meget lille del af EU-budgettet (0,2 %); Bemærker desuden, at EU-finansierede bevarelsesforanstaltninger ikke altid fortsættes, når fællesskabsfinansiering stopper; opfordrer Kommissionen til at tage mere hensyn til de forskellige faktorer, der har relevans for projekternes bæredygtighed, og at indføre systematisk overvågning af projekter efter den sidste betaling;

76. er klar over, at der er yderligere finansiering til rådighed for bevarelse af biodiversiteten via andre instrumenter, såsom strukturfondene og Fonden for Udvikling af Landdistrikterne, men beklager, at de fleste medlemsstater kun i begrænset omfang udnytter denne mulighed; minder om, at det største bidrag til finansiering af biodiversitet i øjeblikket er tilgængeligt via ELFUL;

77. forventer - uden at foregribe fremtidige drøftelser og beslutninger om den nye flerårige finansielle ramme (fra 2014 og fremefter) og midtvejsevalueringen af de nuværende budgetmæssige rammer (2007-2013) - at budgetmæssige begrænsninger vil gøre det mere nødvendigt end nogensinde at opnå en høj merværdi og øget effektivitet af EU-midlerne, herunder midlerne til biodiversitet;

78. understreger derfor behovet for at få større indsigt i effektiviteten af biodiversitetsmidlerne og opfordrer Kommissionen til at fremlægge eksempler på god praksis med hensyn til effektivitet og merværdi;

79. glæder sig over anbefalingen fra Den Internationale Naturværnsunion (IUCN) om at anvende 0,3 % af BNP på nationale foranstaltninger til bevarelse af biodiversiteten;

80. bemærker med bekymring, at antallet af projekter, der finansieres under LIFE+-programmet hvert år er lavere end det vejledende rammebeløb i de forskellige medlemsstater; opfordrer Kommissionen til at evaluere årsagerne til denne underudnyttelse, og om nødvendigt at foreslå ændringer til reglerne for programmet, især når det gælder medfinansieringsniveauer;

81. er overbevist om, at offentlig finansiering alene ikke vil være nok til at opfylde EU's overordnede mål, og understreger, hvor vigtig virksomhedernes ansvar for også at tage hensyn til biodiversiteten er; opfordrer Kommissionen til at undersøge midler til at gennemføre politikker, der tilskynder til positive investeringer i bevarelse af biodiversiteten og modvirke investeringer, som påvirker biodiversiteten negativt, både i den offentlige og den private sektor; glæder sig i denne forbindelse over Kommissionens lancering af en platform for erhvervslivet og biodiversitet, som sigter mod at inddrage den private sektor i biodiversitetsdagsordenen;

82. henstiller til, at reglerne for berettigelse til finansiering af projekter vedrørende biodiversitet gøres mere fleksible, for at tilskynde alle relevante aktører til at ansøge om den;

83. understreger, at det er nødvendigt at indregne eksterne omkostninger, risici og virkninger såsom bevaring af landbrugslandskabet, skadelig indvirkning på biodiversiteten eller omkostninger til at støtte biodiversiteten i produkternes endelige markedspris; henviser til, at dette på lang sigt er i virksomhedernes egen interesse, hvis de ønsker at bevare adgangen til naturressourcer; opfordrer indtrængende Kommissionen til snarest muligt og under alle omstændigheder i løbet af 2010 at offentliggøre den meddelelse, den har bebudet om fremtidig finansiering af Natura 2000, så dette aspekt kan undersøges sammen med den nye strategi for biodiversitet frem til 2020;

Data og vidensgrundlag

84. understreger vigtigheden af integrerede miljøregnskaber, der kan vise sammenhængen mellem miljøet og økonomien på europæisk, nationalt og regionalt plan og således gøre det muligt at vurdere produktions- og forbrugsmønstrenes indvirkning på naturressourcerne, og opfordrer medlemsstaterne til regelmæssigt at forsyne Eurostat og Det Europæiske Miljøagentur med de nødvendige data;

85. påpeger, at forskning og udvikling er af helt afgørende betydning for at indhente de nuværende videnseftersløb og sikre løbende overvågning af tendenser inden for biodiversitet samt for at udvikle politikredskaber til at standse tab af biodiversitet;

86. glæder sig over Kommissionens sammenfattende rapport for 2001-2006, som evaluerer bevaringsstatus for beskyttede levesteder og arter i EU og medlemsstaternes fremskridt i gennemførelsen af Natura 2000-lovgivningen, men beklager det store antal »ukendte« kvalifikationer; opfordrer medlemsstaterne til at forbedre deres rapportering og Miljøagenturet og Kommissionen til at sikre en større pålidelighed og sammenlignelighed af data i deres fremtidige rapporter;

87. understreger, at der er behov for at få defineret et klart referencescenarie, hvorudfra Kommissionen skal måle fremskridt i retning af (under)målene; glæder sig i denne forbindelse over Det Europæiske Miljøagenturs arbejde med informationssystemet for biodiversitet i Europa (BISE) og referencescenariet for biodiversitet, der vil give nyttige værktøjer til at forbedre og finjustere udformningen af biodiversitetspolitik, især for den strategiske plan, som Kommissionen er i gang med at udvikle; understreger, at eksisterende data bør anvendes i stedet for at insistere på indsamling af nye data;

88. glæder sig i betragtning af den brede offentligheds nuværende manglende viden om biodiversitetens betydning over Kommissionens oplysningskampagne og opfordrer medlemsstaterne til at intensivere deres bevidstgørelsesindsats og udveksling af bedste praksis;

Internationale aspekter

89. er foruroliget over, at det ikke er lykkedes at opfylde eller blot komme i nærheden af det globale mål at nedbremse tabet af biodiversitet inden 2010, således som det vedtoges på verdenstopmødet i 2002 om bæredygtig udvikling, og over følgerne af fortsat tab af biodiversitet og forringelse af økosystemet for årtusindudviklingsmålene og 2015-målet om at mindske fattigdom og sult og forbedre sundhed og menneskers velfærd; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte integrering af biodiversitet i globale processer såsom årtusindudviklingsmålene;

90. ser med glæde frem til den partskonference under biodiversitetskonventionen, der afholdes i oktober 2010 i Nagoya, og opfordrer indtrængende EU til at sende en bredt dækkende delegation velforberedt og godt koordineret til denne konference; og understreger, at det er nødvendigt for EU at fastlægge en stærk og samstemt holdning i forvejen; foruroliges imidlertid over, at det kun er miljøministre, der kommer til at deltage i konferencen, selv om der er brug for en tværsektoriel strategi for komme videre med den globale biodiversitetsdagsorden;

91. opfordrer indtrængende Kommissionen til at støtte etableringen af et mellemstatsligt videnskabeligt panel om politik vedrørende biodiversitet og økosystemtjenester under De Forenede Nationers Miljøprogram og bistå med etableringen af dette panel;

92. går ind for tanken om - som drøftet på et møde i juli 2008 under det franske formandskab - at udvikle Natura 2000-lignende netværker i EU's oversøiske lande og territorier samt regioner i den yderste periferi, som huser nogle af planetens rigeste biodiversitetshotspots, og understreger, at det er nødvendigt at støtte denne udvikling via EU-politikinstrumenter som f.eks. udviklingspolitikken;

93. påpeger, at skovrydning forårsager større CO_2-udledning end hele transportsektoren, og at bevarelse af skovene er en af hjørnestenene i den globale bevarelse af biodiversitet og økosystemtjenester;

94. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til effektivt at indarbejde miljøaspektet i deres forbindelser med tredjelande parallelt med respekt for sociale rettigheder og garantier for beskyttelse af lokalsamfund og indfødte befolkninger samt disses inddragelse i beslutningsprocesserne, specielt hvad angår jordudnyttelse og skovbeskyttelse, og at fortsætte det »grønne diplomati«; opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at sørge for, at det med EU-handlingsplanen i tolv punkter til støtte for årtusindudviklingsmålene erkendes, at det er bydende nødvendigt at integrere hensyn til miljømæssig bæredygtighed via Unionens udviklingssamarbejde og optræden udadtil, samt sikres, at der sker en målrettet finansiel indsats til støtte for biodiversitet og økosystemtjenester;

95. understreger, at der er behov for innovative finansieringssystemer for at fremme anerkendelsen af biodiversitetens (økonomiske) værdi, og opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at indlede globale drøftelser om behovet og mulige nærmere betingelser for innovative systemer til betaling af økosystemtjenester;

96. insisterer på, at bæredygtigheden hos de produkter, der forhandles, skal være et centralt spørgsmål i internationale handelsaftaler; understreger i denne sammenhæng, at det er nødvendigt at inddrage ikke-handelsmæssige aspekter, herunder produktionsmetoder og respekt for biodiversiteten, i alle fremtidige WTO-aftaler;

97. beklager dybt det skuffende resultat af CITES-konferencen, hvor EU-mandatets hovedindhold ikke trængte igennem, bl.a. beskyttelse af marine arter af stor kommerciel betydning;

98. opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at gøre deres interne beslutningsprocedurer hurtigere og mere effektive, afsætte flere ressourcer og mere tid til deres diplomatiske indsats over for tredjelande samt forstærke den fælles kapacitet i forbindelse med de forskellige konventioner og samspillet mellem disse; finder, at mange beskyttede Natura 2000-områder er direkte eller indirekte berørt af forurening, og at skader på miljøet også kommer fra lande uden for Europa, hvorfor nødvendigheden af at indarbejde europæiske miljøstandarder i vores partnerskabsaftaler med nabolandene bør understreges;

*

* *

99. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Forebyggelse af naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer

P7_TA(2010)0326

Europa-Parlamentets beslutning af 21. september 2010 om Kommissionens meddelelse om en fællesskabsstrategi til forebyggelse af naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer (2009/2151(INI))

(2012/C 50 E/04)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til Kommissionens meddelelse af 23. februar 2009 om en fællesskabsstrategi til forebyggelse af naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer [1] og den hertil hørende konsekvensvurdering [2] og til Kommissionens arbejdsdokument af 14. december 2007 om styrkelse af hurtige varslingssystemer i Europa [3],

[1] KOM(2009)0082.
[2] SEK(2009)0202.
[3] SEK(2007)1721.